

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK M-2021-16
van:

A,
wonende te U,
verder te noemen: klaagster,

tegen:

B,
kantoorhoudende te V,
verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

Op 23 juli 2021 heeft klaagster bij de Tuchtcommissie een klacht ingediend over het handelen van de mediator, de klachtbehandelaar van de Mediatorsfederatie Nederland (MfN). Hierbij heeft zij ook een verzoek tot schadevergoeding voor gemaakte proceskosten ingediend.

De secretaris van de Tuchtcommissie heeft bij e-mail van 28 juli 2021 laten weten dat de klacht alleen in behandeling kan worden genomen voor zover deze gericht is tegen de mediator. Verder heeft de secretaris bij deze e-mail verzocht de klacht zoveel mogelijk met stukken te onderbouwen.

Hierop heeft klaagster bij e-mail van 4 oktober 2021 een aan de rechtbank Midden-Nederland gerichte e-mail van dezelfde datum doorgestuurd.

Op 13 oktober 2021 is de mediator uitgenodigd om verweer te voeren.

Op 22 november 2021 heeft klaagster nog een e-mail toegezonden met de laatste stand van zaken.

De mediator heeft op 3 december 2021 een verweerschrift ingediend.

Op 4 april 2022 heeft de mediator de verslagen van de mediationbijeenkomsten toegezonden.

Klaagster heeft op 10 mei 2022 en op 31 mei 2022 nog enkele stukken toegezonden.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 10 juni 2022 te Den Haag. Hierbij waren klaagster en de mediator, vergezeld door haar kantoor- en echtgenoot, C, aanwezig.

2. Enkele vaststaande feiten

- a. De mediator heeft klaagster en haar ex-partner in 2020 en begin 2021 bijgestaan bij de echtscheiding, de verdeling van de gezamenlijke goederen en het maken van een ouderschapsplan.
- b. Bij de eerste mediationbijeenkomst, op 30 oktober 2020, is de mediationovereenkomst ondertekend. Daarna hebben tot 25 januari 2021 nog vier bijeenkomsten plaatsgevonden.
- c. De mediator heeft de mediation op 25 januari 2021 beëindigd en hiervan op 28 januari 2021 een bevestiging gestuurd.
- d. Op 1 maart 2021 heeft het MfN-register de klacht van klaagster in behandeling genomen. Bij brief van 24 maart 2021 heeft de klachtbehandelaar de klachtbehandeling afgesloten.

3. De klacht en het verweer

De klacht

Klaagster voert – kort weergegeven – aan dat er een zeer onevenwichtige, onjuiste, kwalitatief onvoldoende en niet de-escalerende mediation heeft plaatsgevonden, met als gevolg dat er financiële schade, oudervervreemding, een nog grotere machtsongelijkheid en emotionele schade is ontstaan bij de aan de mediation deelnemende partijen en hun kinderen.

De mediator heeft volgens klaagster niet alleen slechte verslaglegging geleverd, maar haar ook onevenwichtige ondersteuning en onvoldoende rechtsbescherming geboden. De mediator was niet *up to date* met de laatste regelgeving, maakte gebruik van achterhaalde (verouderde) ouderschapsplannen, heeft foutieve alimentatieberekeningen gemaakt en heeft onvoldoende 'doorgepakt' op de afspraken die stonden tussen partijen. Zij heeft procesmatig druk gezet waar dat juist niet moest en heeft niet integer gehandeld omdat zij voorafgaand aan een (online) mediationbijeenkomst alleen met de ex-partner heeft gebeld en niet ook met haar. Zij heeft een slechte inschatting gemaakt van de situatie en geen rekening gehouden met de economisch zeer onevenwichtige relatie tussen klaagster en haar ex-partner. Volgens klaagster had de mediator de mediation moeten beëindigen en partijen moeten adviseren ieder met een eigen advocaat de kwestie te regelen.

Volgens klaagster zat juridisch de grootste fout in het niet bespreken van de bijlage bij het huwelijkscontract (het addendum) waarin was vastgelegd dat er een verhuisvergoeding betaald moest worden. De mediator handelde 'standaard' met een standaard convenant en de standaard berekeningen. De mediator heeft de ex-partner van klaagster munitie gegeven om niets te betalen, aldus klaagster.

In de klacht maakt klaagster verder aanspraak op vergoeding van de voor rekening van klaagster komende advocaatkosten van € 18.799,94.

Het verweer

De mediator heeft in het verweerschrift het verloop van de mediation geschetst, haar verweer gemotiveerd en in het algemeen aangevoerd dat de klacht niet is onderbouwd.

Verder betoogt de mediator dat klaagster voluit de gelegenheid heeft gekregen en genomen om tijdens de mediationbijeenkomsten haar belangen, problemen en wensen naar voren te brengen. Naar de mening van de mediator heeft zij zich steeds neutraal en onpartijdig ten opzichte van beide partijen opgesteld en heeft zij ervoor gewaakt dat de ene partij te overheersend zou zijn ten opzichte van de andere partij. Alimentatieberekeningen zijn volgens de geldende normen gemaakt aan de hand van door beide partijen aangedragen financiële gegevens. Het verwijt dat daarbij in eerste instantie geen rekening was gehouden met (bij de mediator niet bekende) huuropbrengsten, is niet terecht omdat het ging om een berekening

die nog met partijen moest worden besproken en die nog aangepast kon worden. Er is wel rekening gehouden met de gemaakte huwelijkse voorwaarden en de bijlage bij het huwelijkscontract (het addendum). De mediator betwist dat zij geen kennis heeft van actuele regelgeving en stelt dat zij een gangbaar model ouderschapsplan als voorbeeld heeft gebruikt. Zij betwist verder dat zij niet heeft doorgepakt op gemaakte afspraken, dat zij partijen procesmatig onder druk heeft gezet en dat zij niet integer heeft gehandeld.

Na elke bijeenkomst werd een conceptverslag naar partijen gestuurd. Klaagster heeft een keer gewezen op een verkeerd geschreven naam, maar heeft verder nooit aangegeven op welke inhoudelijke punten een verslag aangepast zou moeten worden.

Ten aanzien van het verzoek tot vergoeding van de advocaatkosten merkt de mediator op dat deze betrekking hebben op de kosten van juridische bijstand in gerechtelijke procedures na de beëindiging van de mediation. Zij betwist deze kosten verschuldigd te zijn en stelt bovendien dat voor behandeling van deze schadeclaim geen plaats is in een tuchtrechtelijke procedure.

De mediator verzoekt de klacht ongegrond te verklaren.

4. De beoordeling

Uit de klacht en uit het besprokene tijdens de hoorzitting is gebleken dat klaagster zorgen heeft over de kwaliteit van mediation in echtscheidingszaken in het algemeen en in het bijzonder in het geval er sprake is van een economisch ongelijkwaardige situatie tussen de deelnemers aan de mediation. Het siert klaagster dat zij deze verantwoordelijkheid voelt, maar het is niet aan de Tuchtcommissie om te oordelen over de vraag of mediation in echtscheidingszaken in abstracto wel voldoet. De Tuchtcommissie heeft tot taak te beoordelen of in dit concrete geval het handelen van de mediator klachtwaardig is, waarbij getoetst wordt aan de juist met het oog op de bewaking van de kwaliteit van mediation geformuleerde Gedragsregels voor de MfN-registermediator (zoals deze op de websites mfnregister.nl en mediationtuchtrecht.nl zijn gepubliceerd). Bij de behandeling van de klacht gelden verder de regels zoals beschreven in het Reglement Stichting Tuchtrechtspraak Mediators (ook te raadplegen op de website mediationtuchtrecht.nl).

Klaagster heeft in een nadere toelichting op haar klacht, zich ook beklaagd over het MfN-register en de klachtbehandelaar. Gelet op bovenomschreven de taak is de Tuchtcommissie niet bevoegd de klachten tegen het MfN-register en tegen de klachtbehandelaar en het verzoek tot vergoeding van de advocaatkosten in behandeling te nemen. Dit is klaagster in de e-mail van de secretaris van de Tuchtcommissie van 28 juli 2021 en door de voorzitter tijdens de hoorzitting toegelicht. Deze onderdelen van de klacht zullen dan ook verder onbesproken blijven.

Uit de klacht en daarbij gevoegde stukken komt naar voren dat de klacht tegen de mediator ziet op:

- het geen oog hebben voor de onevenwichtige relatie tussen klaagster en haar ex-partner;
- het beschikken over onvoldoende (technische) kennis en vaardigheden om de mediation te kunnen voeren.

Onevenwichtige relatie

Klaagster stelt dat er sprake was van een grote economische disbalans tussen haar en haar ex-partner, waarbij de ex-partner over het geld beschikte en zij in financieel opzicht geen kant op kon. Dit is volgens haar geen goed uitgangspunt voor een mediation. De mediator heeft daar geen dan wel onvoldoende rekening mee gehouden. Zij had met het oog op deze

ongelijkwaardige relatie de mediation moeten beëindigen en partijen moeten adviseren ieder met een eigen advocaat de onderhandelingen in te gaan.

De Tuchtcommissie overweegt dat het bestaan van een economisch ongelijkwaardige relatie tussen partijen vaker voorkomt bij mediations en dat dit op zichzelf geen grond is om partijen te adviseren geen mediation te volgen of om de mediation te beëindigen. Van de mediator mag verwacht worden dat hij goed kan opereren in een context waarin druk en tegenstrijdige belangen een onmiskenbare rol spelen, zo is te lezen in de toelichting bij Gedragsregel 7 (Competentie). Ook moet de mediator volgens de toelichting bij Gedragsregel 8 (Werkwijze) zorgen voor een evenwichtige behandeling van de kwestie en bevordert hij zoveel mogelijk dat iedere partij op gelijkwaardige wijze aan bod komt, in voldoende mate toegang heeft tot de benodigde informatie en de ruimte heeft om zo nodig financiële, juridische, psychologische of andere adviseurs te raadplegen.

Uit de stukken en het verhandelde ter hoorzitting is de Tuchtcommissie niet gebleken dat de mediator een van deze Gedragsregels heeft overtreden. Hoewel de omstandigheid dat klaagster, zoals de mediator aanvoerde, tijdens de bijeenkomsten meer aan het woord was dan haar ex-partner (de mediator sprak over een verdeling van 2/3 tegenover 1/3) geen graadmeter is voor de mate van gelijkwaardigheid, blijkt uit de uitvoerige verslagen van de mediationgesprekken dat klaagster zeer wel in staat was om haar standpunten en belangen goed en duidelijk naar voren te brengen en te bewaken. Dat deze verslagen inhoudelijk onjuist zijn, zoals klaagster stelt, is niet vast komen te staan. Niet gebleken is dat klaagster op enig moment bij de mediator bezwaar heeft gemaakt tegen een of meer specifieke onderdelen van de gespreksverslagen (op het wijzen op een verkeerd gespelde naam na). Ook in de klacht heeft klaagster niet aangegeven op welke punten de gespreksverslagen inhoudelijke onjuistheden zouden bevatten.

Dat, zoals klaagster tijdens de hoorzitting aanvoerde, de (toekomstige) financiële situatie van klaagster onlosmakelijk verbonden was met de mogelijkheid voor klaagster om afspraken te maken over de zorgregeling begrijpt de Tuchtcommissie, maar klaagster heeft geen feiten en omstandigheden aangevoerd waaruit blijkt dat de mediator voor de economische disbalans tussen partijen geen oog voor heeft gehad en evenmin is gebleken dat de mediator tegen de wens van klaagster in eerst (tijdens de eerste twee bijeenkomsten) de zorgregeling heeft besproken en vervolgens (tijdens het derde gesprek) de financiële aspecten van de echtscheiding. Uit het verslag van de eerste bijeenkomst komt juist naar voren dat de zorgregeling met de kinderen voor beide partijen het belangrijkste was om eerst te bespreken.

Klaagster voert ook aan dat de mediator ten onrechte voorafgaand aan de bijeenkomst van 20 januari 2021 wel telefonisch contact met haar ex-partner heeft gehad, maar niet met haar. Volgens klaagster had de mediator deze bijeenkomst op grond daarvan niet mogen laten doorgaan.

Tijdens de hoorzitting is dit punt uitgebreid besproken. Gebleken is dat per e-mail was afgesproken dat, voorafgaand aan de online mediation van 20 januari 2021, op 18 of 19 januari, door de mediator telefonisch contact zou worden opgenomen met partijen afzonderlijk. De mediator heeft verklaard dat het haar, ondanks een aantal pogingen daartoe (inspreken voicemail, verzenden van een mail met het verzoek contact op te nemen) niet gelukt is om klaagster te spreken. Met de ex-partner heeft de mediator wel gesproken. Klaagster heeft niet betwist dat de mediator voorafgaand aan de mediation van 20 januari 2021 nog per e-mail aan klaagster heeft gevraagd of zij de bijeenkomst vanwege het niet plaatsgevonden telefonische contact, wilde laten doorgaan en dat klaagster hierop bevestigend heeft geantwoord. Ook heeft klaagster tijdens de bijeenkomst van 20 januari 2021, zo blijkt uit het verslag, geen bezwaren geuit tegen het doorgaan van de bijeenkomst. Gelet op deze omstandigheden is de Tuchtcommissie van oordeel dat de mediator op zorgvuldige wijze heeft gehandeld en geen Gedragsregel heeft geschonden. Dat klaagster niet in staat was te telefoneren omdat haar

telefoon was afgesloten, zoals klaagster ter zitting meedeelde, doet daar niet aan af. Klaagster had dit per e-mail aan de mediator kunnen melden, maar dat heeft zij nagelaten.

Het is de Tuchtcommissie niet gebleken dat de mediator klaagster (procesmatig) onder druk heeft gezet. Klaagster heeft over dit klachtonderdeel geen concrete feiten en omstandigheden aangevoerd waaruit dit kan worden afgeleid. Uit het verweerschrift daarentegen, dat klaagster op dit punt onbetwist heeft gelaten, komt naar voren dat de mediator partijen bij e-mail van 11 januari 2021 heeft gewaarschuwd voor het te snel ondertekenen van stukken en het te snel maken van afspraken, waarbij zij zelfs nog expliciet aan klaagster heeft gevraagd of ze zeker weet dat ze de afspraken (zoals door klaagster zelf geformuleerd in een e-mail van eveneens 11 januari 2021) wil vastleggen.

Onvoldoende (technische) kennis en vaardigheden

Klaagster voert aan dat de mediator gebruik maakte van verouderde modellen, dat zij fouten in de alimentatieberekening heeft gemaakt en het addendum bij het huwelijkscontract niet voldoende betrokken heeft bij de besprekingen. Ook vindt klaagster de verslaglegging 'slecht'.

De Tuchtcommissie is ten aanzien van dit klachtonderdeel van oordeel dat de mediator geen Gedragsregel heeft geschonden. De mediator heeft aangevoerd dat zij gebruik heeft gemaakt van de meest gangbare, ook door de rechtspraak gehanteerde, modellen. Dit heeft klaagster niet betwist. Dat deze modellen naar klaagsters mening in het algemeen achterhaald en verouderd zijn, maakt nog niet dat de mediator klachtwaardig heeft gehandeld.

Evenmin valt de mediator te verwijten dat de door haar gemaakte alimentatieberekening op het punt van de huurinkomsten een onjuistheid bevatte omdat de mediator onbetwist heeft gesteld dat zij van deze inkomsten niet eerder op de hoogte was. Daarbij komt dat het de bedoeling van de mediator was de alimentatieberekening met partijen te bespreken zodat klaagster haar input kon leveren en het geen probleem was de berekening aan te passen. Van klachtwaardig gedrag is op dit punt geen enkele sprake.

Ook de inhoud van het addendum is, zo blijkt uit het verslag van de derde bijeenkomst, met partijen besproken. Dat de mediator daaraan onvoldoende aandacht zou hebben besteed heeft klaagster niet geconcretiseerd.

De klacht over de verslaglegging heeft de Tuchtcommissie hierboven al niet terecht bevonden.

Conclusie

Gelet op al het bovenstaande zal de Tuchtcommissie de klacht ongegrond verklaren.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klacht ongegrond.

Aldus beslist op **14 juli 2022** door mr. H.M.M. Steenberghe, voorzitter, mr. F. Koster en mr. M. Duyser, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Niesen, secretaris, en ondertekend door de voorzitter.